

Làm rõ Quy định Chung cuộc về Gánh nặng Xã hội năm 2022

Bộ An ninh Nội địa Hoa Kỳ (DHS) đã ban hành một quy định chung cuộc, sẽ được đăng trong Công báo Liên bang, để thể hiện sự nhất quán và rõ ràng về cách mà DHS áp dụng lý do gánh nặng xã hội để từ chối nhập cư những người không phải là công dân Hoa Kỳ. Quy định này phục hồi một nguyên tắc lịch sử về khái niệm “gánh nặng xã hội” đã từng tồn tại suốt nhiều thập kỷ cho đến khi Chính phủ Hoa Kỳ tiền nhiệm bắt đầu xem xét các khoản phúc lợi y tế công cộng bổ sung, như chương trình Medicaid và chương trình hỗ trợ dinh dưỡng, là một phần của việc xác định có cho phép nhập cư vì lý do gánh nặng xã hội hay không. Quy định được công bố hôm nay nói lên sự cam kết của Chính phủ của Tổng thống Biden đối với việc phục hồi niềm tin vào cơ chế nhập cư hợp pháp của Hoa Kỳ.

Một người không phải là công dân Hoa Kỳ được xem là có thể trở thành một “gánh nặng xã hội”, có nghĩa là họ có nhiều khả năng sống phụ thuộc vào sự trợ giúp của chính phủ, sẽ bị từ chối cho nhập cảnh hay thường trú hợp pháp (theo cách nói thông thường là có thể xanh). Trước năm 2019, hầu hết mọi khoản phúc lợi không phải là tiền mặt của chính phủ, ví dụ như Medicaid hay chương trình hỗ trợ dinh dưỡng, được loại trừ khỏi quá trình xem xét cho phép nhập cảnh hay nhập cư. Quy định năm 2019, mà cuối cùng đã bị hủy bỏ và không còn hiệu lực, dẫn đến tình trạng sụt giảm các trường hợp xin tham gia vào những chương trình như thế từ những người không phải là đối tượng không được nhập cư vì lý do gánh nặng xã hội, ví dụ như con cái của các công dân Hoa Kỳ tại các hộ gia đình có nhiều diện nhập cư khác nhau. Do đó, việc đăng quy định này vào Công báo Liên bang sẽ tránh được các trường hợp này, bằng cách ghi thành luật để phục hồi thuật ngữ mang tính lịch sử đó.

Với quy định này, DHS có ý định áp dụng lý do gánh nặng xã hội để quyết định có cho nhập cư hay không theo hướng:

Tạo ổn định chắc chắn cho những người dân đang sống đúng theo pháp luật;

Không cần yêu cầu điền vào các biểu mẫu mới và phiên toái cũng như các giấy tờ chứng minh;

Phù hợp nhất quán với sự chỉ đạo của Quốc hội;

Không cần thiết lập các tiêu chuẩn phức tạp và rối rắm;

Giúp các viên chức chính quyền, những người không phải công dân Hoa Kỳ và gia đình của họ thông suốt và hiểu rõ quy định;

Không áp dụng cho những người không muốn định cư khi gửi đơn và thỉnh cầu gia hạn lưu trú và chuyển đổi tư cách cư trú; và

Mang đến những phán quyết công bằng và nhất quán để giảm thiểu rủi ro đối xử bất bình đẳng đối với những người có tình cảnh như nhau;

Chú ý đến tầm quan trọng của “hiệu ứng e ngại” – là tình trạng người dân, ngay cả những người không phải đối tượng của quy định này ngay từ đầu, nản lòng không muốn tham gia các chương trình phúc lợi công cộng do lo ngại các hệ quả tiêu cực của quá trình nhập cư.

Loại bỏ những rào cản bất hợp lý cho các ứng viên xin nhập cảnh; và

Tránh cho những người không thuộc đối tượng gánh nặng xã hội cảm thấy nản lòng khi sử dụng các khoản phúc lợi công cộng.

U.S. Citizenship and Immigration Services